Nr. 84. Należytość pocztową uiszczono gotówką. Sobota, 22 Kwietnia 1922. 112.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej popołudniu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
Biuro Redakcji i Ekspedycja ul. Chorążczyzna 31. Administracja ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników **S. Sokołowski i Ska** Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — **Konto P.K.O. Nr. 141.690.**
Telefon Redakcji **Nr. 178.** — Telefon Administracji **Nr. 73.**

Cena egzemplarza w miejscu i na prowincji **20 Mk.**

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	440·— Mk
we Lwowie z dostawą	590·— Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	540·— Mk
z przesyłką pocztową w innych państwach	650·— Mk

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej", Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 3—7; biuro S. Sokołowski i Ska, ulica Jagiellońska 7.

Naczelna Rada Ludowa do Górnoślązaków.

Katowice. (PAT). Naczelna Rada Ludowa ogłasza następującą odezwę:

Górnoślązacy!

Ciągłe gwałty i krwawe zbrodnie, dokonywane na niewinnych ofiarach w przypadającej Niemcom części Górnego Śląska, przybierają coraz potworniejsze formy i rozmiary. I tak kilka dni temu z ręki skrytobójczej zginął powszechnie szanowany i ceniony śp. dr. Styczyński, doradca powiatowy w Gliwicach. Tragiczna śmierć tego zacnego człowieka poruszyła na Górnym Śląsku do głębi wszystkich uczciwych ludzi, którzy jednomyślnie piętnują i stawiają pod pręgież opinji ciągłe morderstwa, dokonywane przez niemieckie tajne związki wojskowe.

Stojąc na straży interesów ludu polskiego na Śląsku, Naczelna Rada Ludowa uważa za swój święty obowiązek zwrócić się do wszystkich uczciwych mieszkańców tego kraju z gorącem wezwaniem, aby wszyscy bez względu na narodowość i przynależność partyjną starali się wszelkiemi siłami udaremnić zbrodnicze zamiary ciemnych i zezwierzęconych żywiołów, które się stają narzędziem sfanatyzowanych spiskowców. Zwraca się ona przedewszystkiem do Ciebie, ludu polski na Śląsku, przeciw któremu w pierwszym rzędzie skierowane są te krwawe zamachy.

Wiemy, do czego dążą ci zbrodniarze.

Chcą oni wyprowadzić Was z równowagi, wyczerpać Waszą cierpliwość i popchnąć Was do odwetu, aby potem Wasz słuszny gniew wyzyskać i przedstawić Was przed światem jako burzycieli porządku publicznego. Pragną oni Was popchnąć do krwawych rozruchów, a może nawet do zbrojnego powstania, aby potem się na Was rzucić i wydać na pastwę niemieckich siepaczy, którzy, jak wiemy, rozporządzają ogromnymi arsenałami broni i amunicji na Górnym Śląsku.

Gdybyście pozwolili się porwać Waszemu oburzeniu i dali posłuch szatańskim podszeptom wrogów, sprowadzilibyście na siebie, na Wasz kraj i na Polskę największe nieszczęście.

Przedewszystkiem na długie miesiące odwlekłoby sie przejęcie naszej ziemi przez Polskę, a nasza niedola przedłużyłaby się jeszcze. Do tego właśnie dążą krwawe prowokacje i jawne zbrodnie naszych wrogów.

Naczelna Rada Ludowa, zebrana dnia 20. kwietnia 1922 na uroczystem żałobnem posiedzeniu, poświęconem pamięci dra Styczyńskiego i wszystkich ofiar wyuzdanej niemieckiej dziczy, postanowiła chwycić się środków zaradczych. Uchwalono więc najpierw zwrócić się do czynników rzadzących z naglącem żądaniem, aby podjęły wszelkie środki celem przywrócenia spokoju, oraz zagwarantowania mienia i życia ludności. Odniesiono sie również do Rządu polskiego z usilną prośbą o interwencję Rady ambasadorów w Paryżu w sprawie przyspieszenia terminu przejęcia kraju przez Polskę. Wystosowano też w tej sprawie telegram do pana Ministra spraw zagranicznych Skirmunta, bawiącego obecnie na konferencji w Genui. Postanowiono wreszcie poruszyć koła sejmowe w Warszawie, aby z trybuny parlamentarnej napiętnowały ohydne zbrodnie, dokonywane na naszych braciach na Śląsku, tak, aby świat cały się o nich dowiedział.

Wierzcie nam Bracia, że nie opuścimy żadnej sposobności ani żadnego środka, aby Was wziąć w obronę i nie spoczniemy w pracy, dopóki na naszym Śląsku nie zapanuje sprawiedliwość, ład i porządek.

Zbliża się wielkie polskie narodowe święto, zbliża się dzień Trzeciego Maja.

Stosując się do rozporządzenia władz międzysojuszniczych, nie będziemy święta tego publicznie i manifestacyjnie obchodzili. Natomiast prosimy Was, aby jak na powagę obecnej chwili przystało, wszystkie oświatowe, kulturalne, sportowe i inne stowarzyszenia lub związki w zamkniętych salach obchodziły w skupieniu ducha rocznicę wiekopomnej Konstytucji Trzeciego Maja. Przez naszą cierpliwość, karność i rozwagę przyspieszymy nadejście wielkiego dnia, w którym Orzeł Biały rozpostrze swe opiekuńcze skrzydła nad naszą prastarą ziemią Piastowską.

Wytrwajmy więc, nie upadajmy na duchu, a po naszej stronie będzie zwycięstwo.

Katowice, dnia 20. kwietnia 1922.

Przewodn.: Rymer; Członkowie N. R. L.: Dr. Górnik, Krajek, Grzegorczyk, Kowalczyk, ks. dr. Kubina, Kupilas, dr Piprek, Postempa, Sikora, ks. Zając.

POTĘPIENIE POLITYKI TERORU.

Poznań. (PAT). **Wobec niesłychanych gwałtów, napaści i okrucieństw, dokonywanych bezustannie przez Niemców na G. Śląsku, wobec świeżej wiadomości o zamordowaniu zasłużonego lekarza dra Styczyńskiego w Gliwicach i wobec ciągłych prowokacji,** związek obrony kresów zachodnich wzywa komitety powiatowe związku obrony kresów zachodnich do natychmiastowej akcji protestacyjnej, do uchwalenia na wiecach rezolucji, wyrażającej **energiczny protest i potępienie polityki niemieckiego terroru na Śląsku i apelującej do Rządu polskiego, aby przedsięwziął natychmiast kroki, jakie uważa za najstosowniejsze celem ukrócenia niemieckiej swawoli i okazania, że Rzeczpospolita Polska ma moc i bezsprzeczne prawo do zapewnienia ochrony ludności polskiej.**

GENUA.

POŁOŻENIE JESZCZE NIE WYJAŚNIONE.

Genua. (PAT.) Stefani. Położenie, wywołane zawarciem traktatu rosyjsko-niemieckiego nie zostało jeszcze wyjaśnione: Prywatne konferencje między przedstawicielami obu stron trwają nadal. Facta i Schanzer starają się przygotować grunt dla załatwienia sprawy. Schanzer miał dziś przed południem dalszą konferencję z drem Rathenauem a następnie z Lloydem Georgem. W kołach konferencji spodziewają się, że dojdzie do pomyślnego załatwienia sprawy.

USPOKOJENIE UMYSŁÓW.

Berlin. (AW.) — Według ostatniej wiadomości ze źródeł niemieckich w Genui nastąpiło obecnie znaczne osłabienie naprężenia ostatnich dni. Wirth i Rathenau konferowali 20. bm. z najwybitniejszemi osobistościami politycznemi. W związku z tem korespondenci nadsyłają optymistyczne zapewnienia o likwidacji przeciwieństw.

SĄD NIEMIECKI I FRANCUSKI O MOWIE SKIRMUNTA.

Berlin. (AW.) — **Prasa niemiecka nazywa mowę Skirmunta, wygłoszoną na zebraniu w Baggio klinem, który zamierzał wbić między Moskwę i Niemcy.** — Zawarta w tej mowie propozycja natychmiastowej akcji odbudowy Rosji nie znajdzie — zdaniem dzienników niemieckich — wiary i posłuchu u sowietów, tembardziej, że uczyniła to Polska. Prasa niemiecka przyznaje jednak, że dotychczas nikt nie posiada absolutnej pewności, co myślą sowiety o tej akcji.

Genua. (AW.) — **Barthou** wobec przedstawicieli prasy francuskiej **wyraził się z ogromnem uznaniem o postawie Polski i małej ententy.** Podkreślił ogromne wrażenie, które wywarła na zebranie mowa Skirmunta na zebraniu w Raggio.

DELEGACJA POLSKA UCHYLA TENDENCYJNE FAŁSZE.

Genua. (PAT). Biuro prasowe delegacji polskiej na konferencji genueńskiej przesłało dziś prasie komunikat następujący: **Wobec pojawienia się w ostatnich dniach w kołach konferencji pewnych komentarzy, zniekształcających charakter i doniosłość protokołu ryskiego.** Polskie Biuro Prasowe uważa za swój obowiązek dać w tej sprawie wyjaśnienie następujące: **Między traktatem rosyjsko-niemieckim, zawartym świeżo w Rapallo a protokołem ryskim nie istnieje żadna jakakolwiekbądź analogja. Protokół ryski ograniczył się do zarejestrowania wymiany poglądów** między przedstawicielami Łotwy, Estonji, Polski oraz Rosji sowieckiej dotyczących spraw, których zbadanie i rozwiązanie zastrzeżone było przez konferencję genueńską. Daleka od chęci przesądzania uchwał, które miałaby powziąć konferencja genueńska, wymiana zdań w Rydze miała jedynie na celu dać możność wzajemnego poznania rządom zainteresowanym w formie wskazówek pożytecznych, mogących ułatwić przyszłe rokowania, bez jakichkolwiekbądź zobowiązań, wypływających z tego faktu. **Określenie stosunków istniejących między Estonją, Łotwą i Polską z jednej strony, a Rosją sowiecką z drugiej, można odnaleźć jedynie w traktatach pokojowych, zawartych przez państwa wymienione.**

RATHENAU I CZICZERIN RADZĄ.

Berlin. (AW). Z Genui donoszą, iż w dłuższej konferencji **usiłował Rathenau i Cziczerin znaleźć sposób rozwiązania wytworzonej przez traktat w Rapallo sytuacji.** Delegacja sowjecka nie zajęła ostatecznego stanowiska, obraduje jednak intenzywnie nad możnością poparcia propozycji niemieckich. Krążą przytem pogłoski, że Niemcy i Rosja zdecydują się na prowizoryczne unieważ-

nienie traktatu w Rapallo, aby na wypadek zawarcia jakiegokolwiek układu między sowietami a koalicją, Niemcy mogły korzystać także z zawartych w nich uprzywilejowań i uprawnień. W razie przeciwnym traktat niemiecko-sowiecki po zerwaniu konferencji gen. wszedłby na nowo w życie.

ODPOWIEDŹ NIEMIECKA NA NOTĘ KOALICJI.

Berlin. (PAT). Jak donoszą z Genui do prasy niemieckiej, udali się kanclerz Wirth i minister Rathenau do kierowników Ententy na ich życzenie. Dzisiaj przed południem odbyły się w hotelu Eden narady szefów delegacji niemieckiej. Po południu zbiorą się na posiedzenie niemieccy rzeczoznawcy. Sekretarz stanu Simons informował dziś przedpołudniem rzeczoznawców o położeniu. Po ukończeniu narad delegacji i rzeczoznawców niemieckich, ma być zredagowana i gotowa odpowiedź niemiecka dla mocarstw sprzymierzonych. Możliwe, że już dziś wieczorem zostanie nota doręczona kierownikom Ententy. Podobno odpowiedź Niemiec ma poruszyć sprawę formalności, zwracając uwagę na to, że tak państwa zwycięskie, jak i Mała Ententa nie były uprawnione do wystosowania podobnej noty. Dalej jest prawdopodobne, że w odpowiedzi niemieckiej będzie wyrażona gotowość delegacji niemieckiej do przekazania całej tej sprawy plenum konferencji. Tem samem da się możność zbadania, czy delegacja niemiecka była wogóle uprawniona do pertraktowania z Rosjanami i do zawarcia traktatu.

Berlin. (PAT.) Wedle doniesienia „Voss. Ztg." z Genui została odpowiedź niemiecka ponownie odroczona. Jak przypuszczają, nastąpi ona dopiero jutro rano. Włoski minister spraw wewnętrznych Schanzer poczynił kroki celem nakłonienia Niemców, aby nie wysyłali swej odpowiedzi, zanim on będzie miał sposobność konferowania jeszcze raz z Rathenauem. Po otrzymaniu tego zawiadomienia dr. Rathenau udał się do willi Schanzera.

Genua. (PAT.) Havas. 20/4. Godz. 2 popołudniu. — Odpowiedź niemiecka nie została jeszcze wręczona. Zdaje się, że Niemcy akceptują wykluczenie ich z komisji politycznych, będą natomiast mogli brać udział w naradach innych komisji.

Genua. (PAT.) Havas. 20/4. Godz. 3 popołudniu. — Słychać, że w delegacji niemieckiej nastąpiła zmiana nastrojów. Delegaci niemieccy zaniechali zamiaru przyjęcia wykluczenia i obecnie opracowują nowy projekt nowy, który ma być ogłoszony jeszcze przed upływem dnia dzisiejszego.

KONFERENCJA LLOYDA GEORGE'A Z KANCLERZEM WIRTHEM.

Genua. (PAT). 19. Dzień dzisiejszy minął całkowicie pod znakiem przygotowań odpowiedzi niemieckiej na wczorajszą notę aljantów. Rano odbyła się prawie dwugodzinna rozmowa pomiędzy kanclerzem niemieckim Wirthem a L. George'm, w czasie której Wirth usprawiedliwiał krok Niemiec, które będąc wyłączone od rokowań Ententy ze sowietami, zmuszone były przeprowadzić rokowania na własną rękę. Wirth oświadczył, że nie widzi powodu, dlaczego Niemcy miałyby być wykluczone z dalszych ogólnych prac konferencji, dotyczących spraw Rosji sowjeckiej. L. George wówczas postawił kategoryczną alternatywę, że albo Niemcy zerwą traktat zawarty z sowietami i wówczas będą mogły brać udział w dalszych rokowaniach, albo też w przeciwnym razie z udziału tego muszą zrezygnować. Rozmowa ta nie dała konkretnego wyniku, wpłynęła jednakże, jak się zdaje, na stanowisko delegacji niemieckiej, która początkowo zamierzała w odpowiedzi swej zakwestjonować kompetencję 9 państw sprzymierzonych do wykluczenia Niemiec z komisji, do których one weszły na mocy uchwały plenum konferencji. W ciągu dnia dzisiejszego odbyła się również rozmowa Rathenaua z Schanzerem i Factą, oraz rozmowa delegatów niemieckich z Cziczerinem. Wszystkie te rozmowy dotyczyły odpowiedzi niem. Odpowiedź niemiecka, która miała być wręczona dziś wieczorem, uległa na skutek toczących się rozmów zwłoce. — Po ustaleniu ostatecznego tekstu, odpowiedź będzie wręczoną dopiero jutro.

WYJAŚNIENIE L. GEORGE'A.

Genua. (PAT). 20. O godzinie 17. udzielił L. George zbiorowego wywiadu dziennikarzom w sprawie incydentu niemiecko-rosyjskiego. L. George oświadczył: incydent ten nie jest bynajmniej bez znaczenia. Zebraliśmy się na zasadzie równości dla omówienia warunków układu między nami wszystkimi a Rosją. Działanie poza plecyma byłoby nielojalnością. Chcę uważać incydent za zlikwidowany. Nie było w nim intencji rozbicia konferencji, mógł on jednak do tego doprowadzić. Wierzę w dobre wyniki konferencji. Projekt gwarantujący nieatakowanie sąsiadów, musi być osiągnięty. Gdyby do tego nie doszło, konferencja nie osiągnęłaby oczekiwanych rezultatów, a kontynuowanie wielu prac konferencji może być przekazane Lidze Narodów. Udział Rosji i Niemiec w Lidze Narodów jest wskazany ze względu na pokój. Sądzę, że odpowiedź niemiecka przyjmie nasze warunki. Prawdopodobnie Niemcy wycofają się z podkomisji. Rathenau nie informował mnie o rokowaniach.

WYSTĄPIENIE POINCAREGO.

Paryż. (PAT.) Havas. Prezydent ministrów Poincare poinformował wczoraj Radę ministrów o krokach jakie przedsięwziął u rządów małej ententy. Zażądał on od tych państw, aby się porozumiały w sprawie wystosowania pod adresem Niemiec stanowczego wezwania do anulowania traktatu niemiecko-rosyjskiego. Konferencja ambasadorów, której ta sprawa została przedłożoną, będzie mogła wysłuchać wskazówek rządów koalicyjnych i ułożyć tekst wezwania. Sankcjonowanie ex post uchybień popełnionych przez Niemców przekreczyłoby kompetencje konferencji w Genui, bowiem traktat w Rapallo jest naruszeniem traktatu wersalskiego, który w Genui nie może być przedmiotem dyskusji, a nadto porusza kwestję reparacji, która również w Genui nie może być omawianą. Oczywiście o ile Niemcy zgodzą się na anulowanie traktatu, wówczas krok dyplomatyczny, który ma nastąpić, stanie się bezprzedmiotowy.

DELEGACJA ROSYJSKA PRZYGOTOWUJE ODPOWIEDŹ.

Genua. (AW.) — Delegacja rosyjska przygotowuje na 20. b. m. odpowiedź na memorjał londyńskich **rzeczoznawców.** Według opinji Rakowskiego delegacja rosyjska porzuci swą dotychczasową taktykę żądania wynagrodzenia za szkody wojenne, wyrządzone Rosji sowieckiej przez napady antybolszewickie.

KONSEKWENCJE UKŁADU NIEM.-ROSYJSKIEGO.

Paryż. (PAT). Havas. Omawiając sytuację na konferencji w Genui, zaznacza „Petit Parisien", że zawarcie układu niemiecko-rosyjskiego stało się powodem zacieśnienia węzłów, łączących wielką i małą Ententę. Po zakończeniu wtorkowego posiedzenia jeden z delegatów niemieckich, reasumując ogólne wrażenie oświadczył, że mała Ententa i Polska zdobyły od tej chwili prawo wejścia do Rady Najwyższej. Istotnie bowiem pozorne unieważnienie traktatu rosyjsko-niemieckiego zmusiłoby sojuszników do jak najściślejszego współdziałania, gdyż unieważnienie to nie wystarczałoby do usunięcia podejrzeń co do istnienia tajnego układu niemiecko-sowjeckiego. — „Petit Parisien" dowiaduje się, jakoby w pewnych kołach konferencji powstała myśl co do możliwości zawarcia paktu między sojusznikami Europy zachodniej oraz Polską i Małą Ententą. Zakres tego paktu byłby nieco mniejszy niż zakres proponowanej przez L. George'a ogólnej konwencji, jednakże układ taki miałby bardziej rzeczywiste podstawy, nie stanowiąc niebezpieczeństwa dla nikogo, przyczyniając się natomiast do utrzymania pokoju.

TAJNY UKŁAD WOJSKOWY.

Londyn. (PAT). Havas. Członek Izby gmin Clement Eduards oświadczył po powrocie z Niemiec, że w końcu ubiegłego tygodnia został poinformowany o istnieniu traktatu niemiecko-rosyjskiego, zawierającego konwencję handlową i tajny układ wojskowy.

NIEMCY W ODWROCIE.

Berlin. (AW). Ostatnie wiadomości z Genui wskazują na bliski już wielki odwrót delegacji niemieckiej. Najwyraźniej podnosi to korespondent „Taegliche Rundschau", który pisze: „Już szuka się kompromisu. Delegację niemiecką ogarnął strach przed własną odwagą i zdaje się ona być już skłonna do złożenia traktatu w Rapallo ad acta i nierobienia z niego użytku". „Maltzahn", wyższy urzędnik spraw zagranicznych zaznaczył, że **Niemcy gotowe są stanąć na gruncie memorjału londyńskiego, po wprowadzeniu zmian do jego postanowień — co równałoby się zerwaniu z polityką, jakiej wyrazem jest traktat** w Rapallo.

Praga. (PAT). 20. Cz. B. P. z Genui: Dziś odbyła się u L. George'a konferencja przedstawicieli państw sprzymierzonych wraz z przedstawicielami Małej Ententy i Polski, na którem Schanzer złożył sprawozdanie o rokowaniach z Niemcami. Minister włoski zawiadomił L. George'a na podstawie wczorajszych konferencji, iż Niemcy wolałyby anulować traktat z Rosją, ta ostatnia jednak nie chce ich zwolnić od przyjętego zobowiązania. Wobec tego Niemcy przyjmują drugą ewentualność i nie będą brali udziału w posiedzeniach komisji, omawiających sprawy rosyjskie.

MOŻLIWOŚĆ DYMISJI RATHENAUA.

Genewa. (AW.) — Według krążących tu pogłosek podpisanie układu niemiecko-bolszewickiego **w konsekwencji** pociągnie za sobą dymisję Rathenaua.

INSTRUKCJE I ZASTRZEŻENIA RZĄDU FRANCUSKIEGO.

Paryż. (PAT). Havas. Poza instrukcjami, udzielonemi przewodniczącemu komisji reparacyjnej Du Bois, zwrócił się Poincare do sprzymierzonych, aby wspólnie z Francją zażądali oddania do rozstrzygnięcia traktatu niemiecko-sowieckiego radzie ambasadorów. Podobna procedura wyjaśnia się tem, że zawarty w Rapallo traktat niemiecko-sowjecki może pozbawić komisję odszkodowawczą części wpłat, pozostających jej do dyspozycji na zasadzie traktatu wersalskiego, a także może naruszyć inne punkty traktatu, mające charakter więcej polityczny. Poincaré przesłał Barthou wskazówki, dotyczące stanowiska, jakie ma zająć delegacja francuska. Ponieważ protest sprzymierzonych zwrócony jest wyłącznie do Niemiec, rząd francuski nie sprzeciwia się podjęciu rokowań z sowietami, jednakże pod warunkiem przyjęcia przez sowiety zasad ustalonych w Cannes. Jeżeli zaś sowiety w układzie ze sprzymierzonymi będą chciały utrzymać klauzule analogiczne z klauzulami zawartemi w traktacie niemiecko-sowjeckim, delegacja francuska odmówi na konferencji swej współpracy w sprawach dotyczących Rosji. Barthou potwierdził Poincaré'mu odbiór otrzymanych wskazówek, oświadczając ze swej strony, że wszelkie odstępstwa od zasad przyjętych w Cannes, uważa za niemożliwe.

PRETENSJE SOWJECKIE.

Genua. (PAT). Memorał rosyjski, który będzie bardzo obszerny, a którego wręczenie było zapowiedziane na dziś, nie jest jeszcze gotowy. Delegacja rosyjska, jak słychać, w dokumencie tym wyliczy wszystkie **szkody, wyrządzone przez kontrrewolucję,** jak np. Archangielsk, skutki blokady, skutki utraty Besarabji itp., będzie się domagał zasadniczego uznania, że mocarstwa które popierają kontrrewolucję, są za szkody odpowiedzialne. Długi przedwojenne rosyjskie będą zasadniczo uznane. **Warunkiem jednak ich zapłaty ma być udzielenie moratorjum, lub też kredytów zagranicznych.**

RADOŚĆ W KOWNIE.

Kowno. (PAT). Prasa litewska przyjęła z wielkiem zainteresowaniem wiadomość o zawarciu traktatu niemiecko-rosyjskiego w Rapallo. —

W Kownie panuje przekonanie, że umowa ta odpowiada również interesom Litwy. Koła handlowe oczekują z niecierpliwością podjęcia ruchu tranzytowego z Niemiec do Rosji przez Litwę.

DOKOŁA TRAKTATU ROSYJSKO-NIEMIECK.

Wiedeń. (PAT.) — „Wr. Alg. Ztg.“ donosi z Genui, rokowania delegatów niemieckich z delegatami Ententy były prowadzone dziś w dalszym ciągu. Zmiana stanowiska Lloyda George'a wobec delegatów niemieckich da się wytłumaczyć akcją pośredniczącą podjętą ze strony małej Ententy, tudzież ze strony polskiej. — Ministrowie Skirmunt i dr. Benesz pertraktowali z obu stronami i usiłowali dziś znaleść taką formułę, któraby choćby nie zmieniała traktatu rosyjsko-niemieckiego to przynajmniej odraczałaby jego moc obowiązującą do czasu kiedy zostaną ukończone rokowania Ententy w Rosjanami. — Lloyd George gotów jest w związku z tem zmienić pewne szczegóły w materjałach rzeczoznawców londyńskich, które Niemcy uważają za nie nadające się do przyjęcia.

DELEGAT STANÓW ZJEDNOCZONYCH W GENUI.

Berlin. (PAT.) — Z Genui donoszą, że rząd amerykański wydelegował Morgana do Genui. — Ma on wejść w stosunki z delegatami innych rządów w sprawie pożyczki międzynarodowej. — Morgan ma się już podobno znajdować w drodze.

KRONIKA GENUEŃSKA.

Genua. (PAT). Tel. Comp. Odpowiedź Lenina nadeszła już do Genui. Odpowiedź ta jest bardzo obszerna, obejmuje bowiem 10.000 słów. — Litwinow oświadczył dziennikarzom, że delegacja sowiecka na podstawie tej odpowiedzi Lenina gotową jest obecnie nadal prowadzić pertraktacje.

Paryż. (PAT). W. B. K. „Petit Parisien“ twierdzi, że prezydent ministrów Poincaré w najbliższy poniedziałek w Bar le Duc w departamencie Mozeli wygłosi mowę polityczną, w której omówi wydarzenia w Genui.

Wiedeń. (PAT). „N. Fr. Presse“ donosi z Genui pod datą 20 bm. Wczoraj między godziną 8—9 wieczorem dzięki interwencji z trzech stron nastąpiło spotkanie Rathenau'a z delegacją angielską w hotelu Miramare. L. George nie był jednak obecny. Obecni zwrócili z naciskiem uwagę delegata niemieckiego, że przyjęcie odpowiedzi niemieckiej zależnem jest od jej formy i jej tonu. Dali oni do zrozumienia, że pożądana jest pewna giętkość stylizacji noty, aby uniknąć zerwania. Delegacja niemiecka oświadczyła, że tekst odpowiedzi niemieckiej, która będzie dziś popołudniu ostatecznie zredagowana, zostanie najpierw przedłożony Anglikom dla poczynienia uwag.

GŁOSY PRASY.

Paryż. (PAT.) Wolff. Marcel Houtin pisze w „Echo de Paris“, że w sprawie traktatu niemiecko-rosyjskiego wystąpi Poincaré. Sprawa ta w każdym razie będzie musiała być zażegnaną. Jeżeli nie będzie można przeszkodzić Niemcom w tem, aby się porozumieli z bolszewikami, to jednak będzie je można zmusić do poszanowania traktatu wersalskiego. Posiadamy środki wykonania sankcji, które zmuszą Niemców do przestrzegania porządku. Zażądamy od naszych aliantów, a głównie od Anglji, aby się do nas przyłączyli i zmusimy Niemców do usprawiedliwienia się, i to nie słowami tylko, lecz w formie uchwytnej. Specjalny sprawozdawca „Petit Parisien“ z Genui pisze: Nawet, gdyby Niemcy otrzymali rozgrzeszenie, będzie potrzebną współpraca członków koalicji, albowiem pozorne anulowanie traktatu nie wystarczyłoby do uspokojenia podejrzeń co do istnienia tajnego układu między Niemcami i bolszewikami. Sprawozdawca twierdzi, iż najtęższe głowy na konferencji są przekonane o tej potrzebie. To też szuka się za formułką przy pomocy którejmożnaby zamanifestować zacieśnienie się węzłów. Wyłania się naprzykład pytanie, czy alianci nie mogliby zawrzeć w Europie środkowej traktatu na rzecz utrzymania pokoju, co mogłoby nastąpić po zamknięciu obrad konferencji genueńskiej. Gdyby znaleziono tego rodzaju porozumienie, wówczas dzieło konferencji nie byłoby daremne i raz jeszcze nierozum niemiecki stałby się początkiem mądrości aliantów.

W obronie polskiego posiadania.

Gdańsk. (AW). „Gazeta Gdańska“ otrzymała od mieszkańców pięciu gmin nadwiślańskich, przyznanych przez Radę ambasadorów Polsce i zajętych przez nią 16. sierpnia 1921 protest przeciw machinacjom Niemiec, które dążą do wydarcia Polsce tego szmatu ziemi ciężko wywalczonego plebiscytem. Mieszkańcy tych 5-ciu gmin protestują jaknajenergiczniej przeciw jakiejkolwiek zmianie granicy na niekorzyść Polski, oświadczając, iż zżyli się już ze swą dawną Ojczyzną i nie zgodzą się nigdy, by oddano ich znowu pod jarzmo niemieckie. **Mieszkańcy 5-ciu gmin ślubują bronić do upadłego świętej ziemi polskiej wobec całego świata i z Polską chcą żyć i umierać.** Protest ten podpisało przeszło 400 mieszkańców.

Zdrowie a przyszłość narodu.

(mg) W naszem mało uświadomionem, nerwowem a niebogatem społeczeństwie niewiele znajdują zrozumienia i uznania najprostsze wymogi hygjeny. Większość ludzi nie zna nawet elementarnych jej zasad — ci którzy wiedzą jak żyć należy, najczęściej bagatelizują lekkomyślnie nabyte kiedyś wiadomości. Walkę z tą zgubną ignorancją podjął w Polsce Amerykański Czerwony Krzyż, który organizuje we wszystkich miastach polskich szereg wykładów z zakresu higjeny, zwłaszcza zaś higjeny dziecka.

Że we Lwowie pożyteczna ta impreza przyjęta została wdzięcznie i przychylnie, świadczy wczorajszy popularny odczyt, na który przybyła do sali Sokoła-Macierzy tłumna rzesza publiczności. Pogadankę zagaił dr. Serbeński, przypominając owocną działalność humanitarną Ameryki dla Polski i podkreślając doniosłość podjętej przez Czerwony Krzyż propagandy higjenicznej.

Dr Stawiński wyłożył obecnym podstawowe zasady higjenicznego życia, przyczem zwrócił uwagę na zastraszające zmniejszenie się przyrostu naturalnego ludności w Polsce, gwałtowne szerzenie się gruźlicy, oraz śmiertelność niemowląt, której statystyka wykazuje w Ameryce 80—90 śmierci na 1000 dzieci w pierwszym roku życia, u nas zaś liczba ta wynosi aż 265. Następnie udowodnił prelegent, jak wolną rolę dla zdrowia odgrywa czystość ciała, otoczenia i obyczajów, jaką szkodę wyrządza organizmowi tytoń i alkohol, czem są dla życia ludzkiego i jak się mnożą lasecznik gruźlicy i innych chorób zakaźnych — wreszcie wskazał, że dbałość o zdrowie jest obowiązkiem nietylko wobec siebie i swej rodziny, ale wobec całego narodu.

Wykład urozmaiciły pomysłowe obrazy kinematograficzne z życia codziennego, ilustrujące popularnie wywody prelegenta.

Praca nad dorastającymi i dorosłymi we Lwowie.

Złączone w Komitecie kursów dla dorosłych we Lwowie instytucje utworzyły w ciągu lutego b. r. 34 „kursów dla dorosłych“ w najbliższej okolicy miasta i w mieście, z tej liczby 28 kursów początkowych, a 6 kursów uzupełniających.

Z nauki korzystało w marcu b. r. i uczyło się regularnie w 22 punktach miasta i okolicy 828 osób, z tej liczbę 497 mężczyzn i 331 kobiet. Cyfra ta wskazuje wymownie jak bardzo dawała się odczuwać potrzeba utworzenia nauki wieczornej dla ludzi pracy. Na kursy uczęszcza 723 osób wyznania katolickiego, 82 osób moż., innych wyznań 23 osób; rękodzielników 104, robotników 78, służby domowej 172, pracujących w handlu 21, innych zawodów 42, bez zajęcia 147, żołnierzy 264.

Nauki udziela 23 nauczycielek i 14 nauczycieli. W lutym odbyło się tylko 165 godzin, natomiast w marcu 757 godzin nauki. Do użytku uczących na kursach i uczestników kursów oddał Komitet 41 biblioteczek, mapy, globusy, elementarze, czytanki i różne inne pomoce szkolne. Uczestnicy kursów korzystają w niedziele i w święta z odczytów, uczęszczają na przedstawienia teatralne, zwiedzają muzea, odbywać też będą wycieczki.

Połączone z prowadzeniem kursów w miesiącu lutym i marcu wydatki, wynoszą 509.501 M. Komitet kursów dysponuje dotychczas skromną subwencją rządową. Gdyby był Komitet posiadał w chwili powstania znaczniejsze na tę zbożną pracę fundusze, byłoby się utworzyło jeszcze w tym okresie pracy znacznie więcej kompletów nauki dorosłych.

Nowe kursy tworzyć będzie Komitet od września b. r. Aby wówczas mogły spieszyć na naukę wieczorami, nie setki, lecz tysiące dorastających i dorosłych, tak dotkliwie do dziś jeszcze krzywdzonych, bo ciemnych, choć łakną światła i wiedzy — musi mieć Komitet kursów rzetelne poparcie materjalne ze strony społeczeństwa.

Biuro Komitetu kursów dla dorosłych mieści się przy placu św. Ducha 3, II. p. i jest otwarte codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) od 12—2 popołudniu.

Dzień Polaków amerykańskich.

Prezes Ministrów i Minister O. P. i W. R., Antoni Ponikowski do Polaków, przebywających na emigracji w Ameryce, wydał odezwę następującą:

„Rodacy! Granice Państwa Polskiego ustalają się ostatecznie.

W najbliższym czasie obejmiemy Górny Śląsk — niestety, nie cały. Ziemia Wileńska łączy się z woli ludności ze swą Macierzą. W ten sposób ogromna większość narodu znajdzie się w swojem własnem niepodległem Państwie.

W tej wielkiej chwili myśli i uczucia każdego Polaka w kraju biegną do was, rodacy, za ocean, do tej dzielnicy, którą stanowią wasze serca, wasze dusze i owoce waszej pracy, do tej Polski, która jest na gościnnej i wolnej ziemi amerykańskiej.

Pamiętamy o was, kochamy was, bo wiemy dobrze, że odrodzona, wolna, niepodległa i zjednoczona Polska była zawsze waszem marzeniem i jest teraz waszem ukochaniem.

Nie wolno nam zapomnieć o waszej gotowości do służby dla Ojczyzny, jaką okazaliście podczas wojny i w czasie odbudowy Państwa Polskiego. Pamiętamy o hojnych ofiarach z waszego mienia, ale przedewszystkiem o ofierze krwi waszych synów, której nie poskąpiliście dla Polski.

Pragniemy w tym doniosłym okresie tężenia naszego Państwa, poświęcić wam wyłącznie jeden dzień naszej pięknej polskiej wiosny, pragniemy, aby dzieciom naszym i młodzieży naszej wspomnienie dnia tego pozostało na zawsze w pamięci, jako wyraz naszej jedności narodowej.

Jako Minister oświecenia publicznego, zarządziłem, aby w dzień 20. maja, młodzież wszystkich szkół w Polsce w uroczystych obchodach szkolnych, poświęconych Polakom amerykańskim, złączyła się myślą i sercem z wami.

W dniu tym zaniesiemy modły do Boga za poległych w walce za Ojczyznę synów waszych i za wszystkich rodaków, których prochy spoczywają w ziemi amerykańskiej.

Jeżeli i wasze myśli, rodacy, będą wtedy z nami, doda to nam pokrzepienia i otuchy do pracy nad utrwaleniem mocy i potęgi naszej wspólnej Ojczyzny.

Antoni Ponikowski,
Prezes Ministrów i Minister w. r. i o. p.“.

Z Rady miejskiej.

Przed porządkiem dziennym wczorajszego posiedzenia r. Thullie zainterpelował delegatów Rady miejskiej do Rady szkolnej m., dlaczego dla młodzieży zaprenumerowano „Jutrzenkę“, która jest pismem żydowskiem, a nie zaprenumerowano żadnego pisma polskiego. R. Wereszczyński jako delegat wyjaśnia, że sprawa ta nie była na posiedzeniu rozpatrywana i obiecuje zasięgnąć w tej sprawie informacji. W dyskusji zabierali w tej sprawie jeszcze głos r. Aleksandrowiczówna, która podnosi, że pisemko to jest redagowane w duchu polskim i patrjotycznym, i dlatego zostało przez Radę szkolną dla młodzieży żydowskiej zaprenumerowane.

R. Soupper imieniem komisji czyszczenia miasta wskazuje na to, że celem utrzymania porządku w mieście, konieczne jest zachowywanie czystości. We Lwowie śmiecie ze sklepów wyrzuca się poprostu na ulicę, zanieczyszcza się skwery, place targowe i t. p.

Domaga się, by policja pociągała do odpowiedzialności winnych przekroczeń przeciw porządkowi.

Po wyjaśnieniu prez. Neumanna, że i obecnie magistrat, na doniesienia policji nakłada kary za zanieczyszczanie miasta — przystąpiono do porządku dziennego.

R. Poratyński referował sprawę pożyczki w kwocie 42 miljonów, jaką ma zasięgnąć miasto na 51 lat w Polskim Banku krajowym, na wykończenie Zakładów sierocych przy ul. Kadeckiej. Zakłady te przed wojną miały kosztować 1 miljon koron. W r. 1917 zaciągnięto pożyczkę 3,900.000 koron, która jednak nie wystarczyła i obecnie okazała się potrzeba nowej olbrzymiej pożyczki, którą też uchwalono.

Na wniosek r. Bogdanowicza uchwalono podwyższyć dotację na utrzymanie pensjonarjuszy Zakładów miejskich przy ul. Bilińskich i Zborowskich ze 150 na 200 M. od osoby. Zatwierdzono plany kiosków dla inwalidów, w myśl propozycji Związku inwalidów, która przewiduje dwa typy kiosków: wolno stojących i opartych o mur.

Z referatu r. Höflingera uchwalono oddać Związkowi niewiast katolickich działki pod uprawę po 1680 M. od morga, oraz wydzierżawić realność w Brzuchowicach na mleczarnię za czynszem 60.000 M. rocznie pani Machalskiej. Ponadto uchwalono umorzenie pretensji gminy do „Targów wschodnich“ w kwocie 20 miljonów marek, przez przyjęcie na tę kwotę akcyj tego przedsiębiorstwa.

Ks. dr. Szydelski przedstawił wnioski w sprawie przyjęcia 11 obrazów, ofiarowanych przez dr. E. Brącza z Wieliczki i wyasygnowanie z funduszu gminy kwotę 32.800 M. na podniesienie terenu sztucznego panoramy Racławickiej.

Po uchwaleniu obu tych wniosków, zamknięto posiedzenie jawne.

KRONIKA.

Kalendarz: Sobota. 22 kwietnia. Rz.-kat.: Sotera i Kaj. — Gr.-kat.: Eupsychia. — Słowiański: Strzeżymira.

— **Zimno dokuczliwe** utrzymuje się w dalszym ciągu. Pewnie lodowce rozpoczęły przejazd golfem z bieguna północnego. Bardzo pięknie: niechaj sobie jadą, krzyżyk na drogę, ale co nas to obchodzi, dlaczego my przez to cierpieć mamy?

—oo—

— **Danina**. Magistrat przypomina, że termin płatności drugiej, a zarazem ostatniej raty daniny od płatników podatku gruntowego, domowo-czynszowego i zarobkowego upływa dnia 25 kwietnia 1922.

We własnym interesie, oraz celem uniknięcia natłoku nie należy zwlekać z uiszczeniem daniny, gdyż po upływie terminu zaległa rata daniny ściągniętą będzie przymusowo, przyczem prócz kosztów egzekucyjnych pobrane będą po myśli art. 17 ustawy z dnia 16 grudnia 1921 Dz. u. r. p. Nr. 1/922 odsetki za zwłokę w wysokości 5 proc. miesięcznie.

— **Miejski Zakład wodociągowy** zawiadamia, że przy rurociągu doprowadzającym wodę z Woli Dobrostańskiej muszą być wykonane roboty, skutkiem czego nastąpi w sobotę 22. i w niedzielę 23. kwietnia br. zmniejszenie dopływu wody do miasta.

Wobec czego wyłączone będą **w tych dniach** z ruchu wodociągowego od godziny *2* do 6 i te ulice, do których popołudniu dostarcza się wody.

Ulice, przy których znajdują się szpitale będą miały wodę, jak również główny dworzec kolejowy.

„Psychologia twórczości żydowskiej“. Na ten temat wygłosi odczyt red. Henryk Hescheles w niedzielę, 23 b. m. o godzinie 12 w południe w sali kina „Marysieńka“ (plac Smolki).

— **Budowa drugiego Domu techników**. We czwartek po południu odbyło się pod przewodnictwem rektora Hubera posiedzenie Komitetu organizacyjnego budowy drugiego Domu techników. Na wstępie posiedzenia przyjęto do wiadomości sprawozdanie z wyniku prac sekcji propagandy, przedstawione przez prezesa Laskownickiego i uchwalono program dalszej akcji. W myśl wniosku referenta odbędzie się w d. 8 maja b. r. w sali ratuszowej zgromadzenie szerokiego koła obywateli, na którem członkowie Komitetu zaznajomią społeczeństwo z celem budowy gmachu i zaproszą całe społeczeństwo polskie do współudziału w tej akcji humanitarnej. Na zgromadzeniu tem zostanie dokonany wybór poszczególnych sekcyj i uchwalony zostanie program dalszej akcji. Na dzień 14 maja b. r. projektowana jest uroczystość wkopania pierwszej łopaty pod Dom techników. Następnie r. Zacharnewicz przedstawił projekt budowy gmachu, który będzie mógł pomieścić około 400 słuchaczy. Po krótkiej dyskusji, w której zabierali głos pp. Kelischer, Fabiański, Matakiewicz, Fawlik, Gajczak i wielu innych, zatwierdzono program przedstawiony przez sekcję propagandy.

— **Kasa chorych m. Lwowa** rozwija się normalnie, a dochody wynoszą obecnie 50 miljonów miesięcznie. Naczelnym lekarzem jest dr. Marischler, pozatem pracuje w Kasie 15 lekarzy. Ostatnimi czasy otworzono filję przy ul. Mikołaja 15, dla chorób wewnętrznych i dziecięcych, oraz dla chorób oczu. Dalsze filje mają powstać przy ul. Gródeckiej, Łyczakowskiej i Żółkiewskiej. W połowie maja otwarte będzie sanatorjum Kasy chorych w Szkle, które już w zeszłym roku oddało chorym znaczne usługi.

— **Jutrzejszy wieczór z tańcami** Kasyna i Koła liter.-artyst. przypomni najsympatyczniejsze zabawy karnawałowe. Przygrywać będzie orkiestra braci Osadów. Bufet obfity przygotowało koło pań T. S. L. Początek o godzinie 9 wieczorem.

— **Ze sportu.** Dnia 23 b. m. odbędą się na boisku Pogoni, bez względu na pogodę, zawody o mistrzostwo między I. L. K. S. Czarni a L. K. S. Pogoń.

Poprzedzi match Czarni II. — Pogoń II. zaś w przerwie między oboma matchami odbędzie się rozgrywka w zawodach lekko-atletycznych, których przedbiole odbędą się rano o godz. 11. Początek I. matchu 2'30, drugiego punktualnie godz. 5.

— **Wycieczka młodzieży pomorskiej w Warszawie.** Wczoraj o godzinie 8 przybyła do Warszawy wycieczka młodzieży pomorskiej, złożona z około 300 osób. Na spotkanie wycieczki wyjechał do Łowicza naczelnik wydziału oświaty pozaszkolnej p. A. Janowski. Na dworcu w Warszawie powitał gości komitet z żoną Prezydenta Ministrów p. Karoliną Ponikowską na czele.

— **W pościgu za złodziejem.** Posterunkowy policji Huminecki aresztował wczoraj przy ul. Gazowej notowanego złodzieja Bodnara i jego towarzysza o nieznanem nazwisku. W drodze jednak na inspekcję policji, nieznany opryszek począł uciekać poczem i Bodnar, korzystając z zamieszania wydobył nóż z za cholewy i utorowawszy sobie nim drogę zbiegł. Gdy Humieniecki oddał za nim kilka strzałów rewolwerowych został obsypany gradem kamieni i musiał zaniechać pościgu, publiczność bowiem, przeważnie żydowska, stanęła w obronie rzezimieszków. W rezultacie został aresztowany przywódca i inicjator rzucania kamieniami, niejaki Kamiński.

— **Nagła śmierć**. Na chodniku ul. Sieniawskiej zmarła nagle na udar serca Marja Pluterowa.

Komunikaty.

— **Z Polskiego Towarzystwa Prawniczego** Walne zgromadzenie odbędzie się w sobotę 29 kwietnia o godz. 6'30 popołudniu w biurze Komisji kodyfikacyjnej (stary Uniwersytet II. p.) Na porządku dziennym: sprawozdanie Wydziału za rok 1921 »sprawozdanie kasowe, podniesienie wkładek i budżet na rok 1922, wybór wiceprezesów, komisji rewizyjnej i 6 członków wydziału.

— **Ze Związku społeczno - narodowego.** Posiedzenie społeczno-narodowego klubu radnych miasta odbędzie się w sobotę, 22 b. m. o godzinie 5 po południu w kawiarni „Renaissance“.

Zebranie członków Związku społeczno-narodowego odbędzie się w sobotę, d. 22 kwietnia, o godzinie 6 wieczorem w pokoju klubowym kawiarni „Renaissance“.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7'30 wieczorem.

Dziś, w piątek „Zamarłe oczy“, dramat muzyczny w 1 akcie D'Alberta. (Nuza). — Jutro, w sobotę popołudniu „Fircyk w zalotach“, komedja w 3 aktach; — wieczorem „Sprzedana narzeczona“, opera w 3 aktach Smetany.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, w piątek i jutro, w sobotę „Kontrolor wagonów sypialnych“, farsa w 3 aktach Bissona.

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, w piątek „Szał miłości“, operetka w 3 aktach Buttykaya (premiera). — Jutro, w sobotę „Miljarderzy“, operetka w 3 aktach Steffana.

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 21 kwietnia, godz. 10'30.

Marki niemieckie	13..0	(13'75—13'90)
Franki francuskie	353	(000—000)
Franki szwajcarskie	000	(—)
Funty sterling	16.900	(— —)
Wiedeń	00—00	(50 0 - 51 5)
Korony niem.-austr.	00—00	(49 00— 1 0)
Korony czeskie	00—00	(75—76)
Praga, wypłata	00—00 00	(75'3—.6'5)
Lei	—	(00—00)
Liry	—	(—)
Budapeszt	—	(—)
Paryż	—	(000 00 - 000 0)
Berlin		(13 55—13 7)
Dolary amerykańskie	3820—3830	(384)—3865
„ kanadyjskie	3629—3638 50	(—)
Zurych Marki polskie	0 00	

Tendencja w akcjach silna na waluty spokojna.

Uwaga: Pierwsza cyfra wskazuje kurs informacyjny, druga, w nawiasie, kurs nieoficjalnej giełdy.

Z muzyki.

Wiolonczela — instrument niesłychanie trudny, gdy chodzi o połączenie biegłości pasażowej i popisu techniki z pięknością brzmienia — znalazła w p. Arnoldzie Földesym nowego mistrza. — Może tylko dla nas wirtuozowstwo tego artysty jest nowością, gdyż recenzje w pismach zagranicznych przepełnione są entuzjastycznemi słowami uznania dla jego gry. Środowy koncert słynnego wiolonczelisty przekonał nasz świat muzykalny, że krytyki zagraniczne nie powiedziały za wiele. Pod palcami mistrza Földesy'ego nagina się ton wiolonczeli do najrozmaitszych odcieni barw, zawsze estetycznych wprost pieszczących słuch publiczności a zarazem wydaje powolny mu instrument „maximum“ popisu technicznego i wszelkiego rodzaju efektów dźwiękowych i też — sztuczek wirtuozowskich. Wypada równocześnie zaznaczyć, że obce są tej grze wszelkie pospolite u wiolonczelistów efekty, polegające na sentymentalnych nieraz w kantylenie „pianissimach“ o woluminie pajęczyny. Tych powiewnych tonów o magicznym dźwięku jakiegoś przytłumionego echa podczas księżycowej nocy niema tam prawie, i może nawet chwilami ich brak odczuwać się daje, tem samem jednak wyłaniają się z tej imponującej gry inne „plusy“: instrument — powiedziałbym — „mężnieje“ i zbliża się bardziej — pod względem zakresu działania — do skrzypiec, tego „króla“ instrumentów smyczkowych, dla którego nie istnieją już żadne trudności niemożliwe do pokonania. W grze Földesy'ego olśniewa więc to szczytne wydoskonalenie techniki: oparte na zasadniczych zaletach jak: piękny i rzewny ton, idealnie czysta intonacja i nieskazitelność pasażów w tempach nawet najszybszych. — Jednem słowem, gra wyrównana we wszystkich pozycjach i, pod każdym względem, pierwszorzędnie wirtuozowska.

Technika ta,, w której nie małą rolę odgrywają zdumiewające wprost oktawy, nie jest u p. Földesy'ego ostatecznym celem, lecz tylko środkiem pomocniczym do popisu na wskróś artystycznego. Epitet ten należy się słusznie interpretacjom nacechowanym na podstawie uduchowionej kantyleny wysoką dystynkcją, a do nich należały — zwłaszcza mniejsze rozmiarami utwory w drugiej części programu.

(Afisz zapowiadał w pierwszej części prócz koncertu wiolonczelowego warjacje Czajkowskiego „Sur un thème rococo“, w drugiej — między innemi — dzieła D. Poppera i Sarasatego).

Po czarująco wykonanych preludjach, „cantabile“ innych kompozytorów i nadzwyczaj efektownej prząśniczce Poppera odegrał artysta swą własną transakcję melodji cygańskich Sarasatego.

Wywołała ona niemilknące oklaski, o tyle mniej zasłużone, że pomysł opracowania tej kompozycji dla wiolonczeli sprzeciwia się — po części — charakterowi utworu, wyłącznie skrzypcowemu i koliduje, tem samem, z subtelnym smakiem muzykalnym. Do wielkiego sukcesu wieczoru przyczynił się znacznie znakomity współudział p. dra Edwarda Steinbergera, pianisty, którego technika — a przedewszystkiem — głębokie wniknięcie w intencje koncertanta potęgują zazwyczaj tak intenzywnie walor poszczególnych popisów.

Sala Tow. muzycznego była przepełniona.

Fr. Neuhauser.

TELEGRAMY.

WIADOMOŚCI Z WILNA.

Wilno. (AW). W ubiegłą środę odbył się tu zjazd PSL. powiatu oszmiańskiego, święciańskiego i wileńskiego. Postanowiono złożyć memorjał z żądaniem autonomji.

Wilno. (AW). We środę wieczorem odbył się raut, wydany przez Naczelnika Państwa w pałacu biskupim, na którym zebrało się około 2.000 osób. Wśród nich przedstawiciele wszystkich narodowości, warstw społecznych, politycznych, oraz władz.

MINISTER MICHALSKI ZWIEDZA ZAGŁĘBIE NAFTOWE.

Kraków. (PAT.) — Pan Minister skarbu dr. Michalski w towarzystwie prezesa lwowskiej Izby skarbowej dra Bugny i naczelnego dyrektora P. K. K. P. p. Bigi, bawił w zagłębiu naftowem krośnieńskiem, gdzie zwiedził szyby naftowe w Potoku Witold I. i Witold II., z których pierwszy jest już czynny; drugi zaś dopiero w wierceniu. Szyby te są jedyną kopalnią polską w Potoku i stanowią własność p. Witolda Łozińskiego. Następnie p. dr. Michalski udał się do fabryki p. Dunikowskiego (dawniej Beton), będcej w rozbudowie, oraz do szybów gazowych i rozdzielni w Męcince.

Po obejrzeniu rafinerji Towarzystwa Dąbrowa i rafinerji firmy Stawiarskiego i Spka w Krośnie, udał się p. Minister do inspektoratu tamtejszego okręgu, gdzie wysłuchał sprawozdania inspektora podatkowego, p. Minister Michalski, który żywo interesuje się zagłębiem naftowem krośnieńskiem i przemysłem związanym z gazami ziemnymi życzliwie wysłuchał dezyderatów tamtejszych sfer naftowych w sprawie procentów brutto, w sprawie stacji geologicznej w krośnieńskiem, odpaństwowienia rurociągów gazowych, oraz prośby o utworzenie przystanku kolejowego w Męcince. — Wieczorem p. Minister powrócił do Krakowa.

MYLNE POGŁOSKI.

Wiedeń. (PAT.) —„Wr. Alg. Ztg.“ donosi z Genui, pod datą 20 bm. Ze strony dobrze poinformowanej zapewniają, że wszystkie pogłoski, jakoby delegacja rosyjska zamierzała wytoczyć na konferencji genueńskiej kwestję Wilna i Galicji wschodniej są nieprawdziwe.

DELEGACJA POLICJI U WICEMINISTRA.

Kraków. (PAT.) — Bawi tu Wiceminister spraw wewnętrznych p. Dunikowski. W dniu wczorajszym zjawiła się u pana Wiceministra delegacja funkcjonarjuszy policji państwowej, która przedstawiła Wiceministrowi fatalne skutki, jakie pociągnąć może za sobą zamierzona redukcja sił policji państwowej.

Z GÓRNEGO ŚLĄSKA.

Berlin. (AW). W związku z zamordowaniem dra Styczyńskiego w Gliwicach, pisze „Lokalanzeiger“, że był on bardzo znienawidzony przez Niemców. W sferach urzędowych położenie obecne na G. Śląsku uważane jest za krytyczne. — Spodziewają się jednak, że dzięki układowi w Genewie, nastąpi pewne uspokojenie umysłów także i w Gliwicach. „Vorwärts“ omawiając akt zamordowania Styczyńskiego stwierdza, że po stronie niemieckiej grasują nieodpowiedzialne elementy, opanowane przez pragnienie zemsty za każdą cenę i w każdej formie, częstokroć wiedzione żądzą rabunku.

Katowice. (PAT.) — Pisma donoszą, że we wtorek wieczorem zamordowany został w Zabrzu robotnik kolejowy Kieloch ze Sośnicy. — Sprawcy morderstwa dotychczas nie wykryto. — Morderstwo to ma charakter polityczny.

UZNANIE PRASY NIEMIECKIEJ.

Berlin. (PAT.) — Gazety niemieckie komentując wizytę przedstawiciela poselstwa polskiego w ministerstwie spraw zagranicznych zaznaczają — że w kołach rządowych panuje wielkie uznanie dla stanowiska Polski, dającej możność zbliżenia się obu narodów.

DOSTAWA POLSKIEGO WĘGLA DLA AUSTRJI

Wiedeń. (PAT.) „Wr. Mittags Ztg.“ donosi, że wkrótce rozpoczną się rokowania między rządami austrjackim i polskim w sprawie dostawy węgla z zagłębia górnośląskiego. Rokowania te odbywać się będą w Warszawie zaraz po zakończeniu konferencji genueńskiej. — Przewidziane jest zapewnienie wolnego handlu i zniesienie dotychczasowego sposobu kontyngentowania.

WYCIECZKA POLSKA W RUMUNJI.

Bukareszt. (PAT). — Radio-Orient. — Wycieczka profesorów i nauczycieli polskich przybyła do Bukaresztu w sobotę i powitana została na dworcu przez delegatów ministerstwa oświaty. — Goście zwiedzili Bukareszt pod przewodnictwem znanego profesora rumuńskiego Iorgi. We wtorek wycieczka wyjechała do Constanzy z zamiarem zwiedzenia Galaczu i Jass, skąd nastąpi powrót do Polski.

ŻĄDANIA JAPONJII.

Moskwa. (PAT.) — Japonja zwróciła się z szeregiem żądań do republiki dalekiego wschodu. Między innemi domaga się ona: 1) Niczem nie ograniczonej możności pracy w przemyśle i handlu na terytorium republiki; 2) prawa utrzymania statków swoich na Amurze i Sungari; 3) Prawa utrzymywania na terytorjum republiki swoich agentów wojskowych; 4) Skasowania wszystkich twierdz na terytorium republiki; 5) Uznania przez republikę dalekiego wschodu traktatów zawartych przez Japonję z rządami białych. Wzamian za przyjęcie powyższych żądań domaga się republika dalekiego wschodu wycofania wojsk japońskich.

OCHRONA MNIEJSZOŚCI NARODOWYCH.

Monachjum. (PAT). Od wczoraj obraduje tu specjalna komisja Ligi Narodów dla ochrony mniejszości narodowych. Obrady, które są poufne, potrwają trzy dni. Przewodniczy Anglik Dickenson. Pierwszy dzień wypełniło wysłuchanie opinji dra Medingera z niemieckiej części Czech, który przedstawił położenie niemieckich mniejszości w Czechach, prof. Cervenki ze Spisza, Beigla z Hulczyńskiego, Węgra Szillö z Czechosłowacji, Słowaka Christiana i Rusina Daszkowa. Decyzja Ligi Narodów zapadnie na plenarnem posiedzeniu, które się odbędzie w Pradze z początkiem czerwca br.

KOMUNIKACJE KOLEJOWE.

Genua. (PAT.) Wolff. Subkomitet dla komunikacji kolejowej zebrał się na posiedzenie, na którem sekretarz stanu Spiller w czasie dyskusji nad umową barcelońską złożył imieniem rządu niemieckiego dłuższe oświadczenie, wskazując na to, że odrębne systemy kolejowe powinny się w przyszłości przystosowywać do komunikacji międzynarodowej, w szczególności o ile chodzi o wytyczenie linji kolejowych, budowę portów, sprawy taryf, transportów, ceł itp. Sekretarz Spiller zaproponował utworzenie stałego Związku zarządów kolejowych.

PROJEKT ANGIELSKIEGO MINISTRA SKARBU W SPRAWIE WALUTY.

Wiedeń. (PAT.) — „Neue Freie Presse“ donosi z Genui: Angielski minister skarbu Robert Horne przewodniczący komisji finansowej opuści we czwartek wieczorem Genuę. — Przedtem będzie przyjęta następująca rezolucja zredagowana przez specjalnych rzeczoznawców komisji finansowej; należy wszystkie banki emisyjne zaprosić na konferencję poza Genua i bez związku z konferencją genueńską. Konferencja ta ma uregulować sama całe zagadnienie walutowe, a więc kwestję złota, kwestję stabilizacji kursów wekslowych, kredytów problemu pożyczek, niezależność banków emisyjnych od swych rządów co do zapłaty długów. — Na konferencję tę zaproszony będzie amerykański Federal Reserve Bank. — Wiadomo już, że bank amerykański przyjmie te zaproszenie.

KONFISKATY KOSZTOWNOŚCI CERKIEWNYCH.

Moskwa. (PAT.) —Wedle ogólnego mniemania konfiskaty skarbów cerkiewnych mają podkład nie tylko finansowy, ale i polityczny. Władze sowieckie lękają się rzekomo, aby duchowieństwo nie mogło skorzystać z tych skarbów w celu ewentualnego popierania ruchów kontrrewolucyjnych. Do początku kwietnia w całej Rosji skonfiskowano w cerkwiach 434 pudów srebra i 16 funtów złota. — Wrzenie wśród ludności z powodu tych konfiskat wzrasta. Ostatnio wydarzyły się krwawe bunty w Muromie, Daniłowie i Kostrowie.

GWAŁTOWNY WYBUCH W SALONIKACH.

Londyn. (PAT). Reuter. Z Aten donoszą, że w Salonikach eksplodował materjał wojenny. Setki dzieci i żołnierzy zostało pogrzebanych pod gruzami.

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. IV. 111/21.5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stanisław Partyka z Zaczarnia powołany w roku 1914 do służby wojskowej przy 57 pp. został wysłany następnie na front rosyjski gdzie w lecie 1916 r. otrzymawszy ranę w ucho bez wieści zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Józefa Partyki postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Władysławowi Mosserowi adwokatowi w Tarnowie wiadomości o powyż wymienionym. Stanisława Partykę wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 10. listopada 1922 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Tarnów dnia 12. marca 1922. 3998 1—3

T. IV. 64 21 5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłą. Józefa Mikuła, urodzona w roku 1879 w Lisiej górze, wyemigrowała przed laty około 17 do Ameryki, gdzie przebywała jeszcze w roku 1909 w Chicago, poczem wydaliwszy się z tej miejscowości, zaginęła, nie dając o sobie żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Piotra Jagiencarza postępowanie celem uznania za zmarłą. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Tadeuszowi Folnerowi adwokatowi w Tarnowie wiadomości o powyż wymienionej. Józefę Mikuła wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawiła się lub w inny sposób uwiadomiła o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. maja 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Tarnów dnia 3. marca 1922. 4108 1—3

T. IV. 69/21/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jacenty Worek z Nockowej wyemigrował przed około 15 laty do Ameryki i tamże, nie dając znać o sobie co najmniej od lat 10, zaginął bez wieści. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Wiktorji Worek postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Karolowi Fusiarskiemu adwokatowi w Tarnowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Jacentego Worka wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 10. maja 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Tarnów dnia 10. marca 1922. 4107 1—3

T. 10./21/3. Edykt. **Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Roman Dziubanowski,** urodzony 9. listopada 1882 r. w Skorykach powiat Zbaraż, zamieszkały w Mikulińcach powiat Tarnopol, powołany w czasie ogólnej mobilizacji sił zbrojnych b. Monarchji austro-węgierskiej do czynnej służby wojskowej opuścił w sierpniu 1914. r. swoje miejsce zamieszkania. Jako uczestnik wojny światowej dostał się do niewoli rosyjskiej i z Taszkentu a następnie z Czerniejowa pisywał do swej żony. Od r. 1917. nie daje tak pośrednio jak i bezpośrednio żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzą wymogi ustawowego domniemania śmierci, przeto wdraża się na prośbę żony jego Marji Dziubanowskiej postępowanie, celem uznania za zmarłego, a związku małżeńskiego za rozwiązany. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi p. Drowi Csillikowi, adwokatowi w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomość o zaginionym Romana Dziubanowskiego o ileby żył, wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 28. listopada 1921. 3899

T. 52/22 3. Edykt. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia zaszłej śmierci Iwan Kostiw, syn Konstantego i Anny, urodzony dnia 10 czerwca 1887. r. w Hlibowicach wielkich, zamieszkały w Tarnopolu, wybrał się w lipcu 1919. r. z wojskami ukraińskiemi za Zbrucz, zachorował w miasteczku Huiwań na Ukrainie, na czerwonkę i zmarł tamże w szpitalu 29. lub 30. grudnia 1919. r. co stwierdza świadek Ołeksa Sytnyk. Gdy jest prawdopodobnem, że Iwan Kostiw poniósł śmierć, przeto na prośbę jego żony Michaliny z Hwolików Kostiw, zarządza się po myśli § 10. ustawy z 16. lutego 1883. r. L. 20. Dz. u. p. postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej uwiadomiono Sąd lub kuratora Dra Mandla, adwokata w Tarnopolu o zaginionym. Po upływie tego czasokresu i po podjęciu dowodów Sąd rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol dnia 20. marca 1922. 3902

T. IV. 4/22/2. Zarządzenie postępowania celem za zmarłego. Józef Sroka, syn Wojciecha i Marji, urodzony 1895. r. w Głogoczowie, powiat Myślenice, tamże zamieszkały, walczył jako żołnierz 16. pułku obr. kraj. 4. czerwca 1916. r. nad rzeką Ikwą pod wsią Turią i odtąd nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można, iż zajdą warunki domniemania ustawy z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. u. p. zarządza się na wniosek Kunegundy Sikora i Agnieszki Urban postępowanie, celem uznania osoby wyż wymienionej za zmarłą. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi Zaginionego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie lwowskiej“ Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 18. lutego 1922. 3721

T. V. 4 22/3. Jan Obara, urodzony 1879. r. w Komorowie, jako żołnierz 77. p. p., brał udział w wojnie na froncie włoskim w 1918. r. skąd jego żona otrzymała ostatnią wiadomość datowaną 2. czerwca 1918 r. Odtąd wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ust. z 31. marca 1918. r. L. 128. Dz. p. p., przeto wdraża się na prośbę Karoliny Obara postępowanie celem uznania za zmarłego — zaginionego, a jego małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub adw. Schneeweissowi w Rzeszowie, którego ustanawia się obrońcą związku małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Jana Obarę wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30. sierpnia 1922 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 10. lutego 1922. 3173

T. 176/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Teodor Karpyn, syn Grzegorza i Marji, urodzony dnia 11. czerwca 1885. r. w Bilczem. gr. kat. rolnik, ożeniony dnia 23. lutego 1913. r. z Paraszką Iwanas w Bilczem i tamże ostatnio zamieszkały, powołany w r. 1914. do służby w szeregach wojsk austrjackich dostał się na froncie w niewolę, skąd ostatnią wiadomość udzielił o sobie kartką z daty dnia 15. lipca 1917. r. Natomiast wedle zeznań świadka Rudolfa Mohra miał zostać Teodor Karpyn jako umysłowo chory wydany przy wymianie jeńców do Como na granicy szwajcarskiej i od tego czasu wszelki słuch o nim zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę żony jego Paraszki Karpyn w Bilczu postępowanie, celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub adwokatowi Dulewskiemu w Stryju, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym. Teodora Karpyna zaś, o ileby żył, wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie sześciu (6) miesięcy, licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie lwowskie,“ rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Stryj, dnia 30. grudnia 1921. 3615

T. 55/22/2. Iwan Kiszkaniuk, syn Wasyla ze Słobódki koszył., urodzony 1. październik 1887. r., wstąpił w r. 1914. w czasie ogólnej mobilizacji do służby przy 95. p. p. i od stycznia 1919. r. wszelki ślad o nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl us. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. u. p., zarządza się na wniosek Paraszki Kiszkaniuk, postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub Dr. Leonowi Bleicherowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem. Po dniu 1. listopada 1922. r. Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Czortków, dnia 4. kwietnia 1922. 3949

T. 56/22/3. Aleksander Prystarz, syn Stefana i Anny, rolnik z Jarowiec, odszedł na wojnę światową w sierpniu 1914. r. po krwawej bitwie w okolicy Lublina w której brał udział zaginął i do tego czasu znaku życia o sobie nie dał. Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, ktoby o życiu jego miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnego adw. D. Ślączce w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, uzna go na ponowny wniosek Anny z Oryszaków Prystarz za zmarłego, a jego małżeństwo z nią zawarte za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą węzła małżeńskiego mianuje się Dra Wojciecha Ślączkę adwokata w Sanoku.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Sanok, dnia 17. marca 1922. 3402

T. 273/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Paweł Baran, urodzony 24. maja 1883 r. w Borkach wielkich, uczestnik wojny światowej, w przebiegu której jako żołnierz 35. pułku obrony krajowej dostał się do niewoli rosyjskiej. Pozostając w niewoli w gub. tobolskiej w Jałutorowsku pisał ostatnią korespondencję z początkiem 1917. r. Wedle informacyj, jakie jego żona Marja Baran otrzymała, wstąpił Paweł Baran do legjonów syberyjskich jesienią 1918. r zaś od jesieni 1919. r. brak o nim wszelkiej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę jego żony Marji Baran postępowanie, celem uznania za zmarłego a związku małżeńskiego za rozwiązany. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Mantlowi, adwokatowi w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą związku małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym Pawła Barana, o ileby żył, wzywa się, aby przed wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 14. stycznia 1922. 2663

T. IV. 151/20/4. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego Antoni Munia z Korytowca, urodzony 18. marca 1890. r. wyjechał 2. sierpnia 1914. r. jako żołnierz na wojnę, walczył na froncie w Karpatach i miał zostać zabitym w styczniu lub lutym 1915. r. a od tego czasu nie ma o nim żadnej wieści. Gdy zatem można przyjąć, że Antoni Munia poniósł śmierć, zarządza się na wniosek Stefanji Muniowej postępowanie celem uznania Antoniego Muni za zmarłego i małżeństwa jego ze Stefanią Muniową za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo p. adw. Dr. Lipińskiemu w Jaśle, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego — aż do dnia 15. października 1922. r. Po dniu powyższym Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Jasło dnia 31. marca 1922. 3581

T. V. 281/21/4. Jan Duma, urodzony w Jeziorzu 1875. r. syn Jędrzeja i Marji, pełnił służbę w czasie wojny w twierdzy w Przemyślu od jesieni 1914. r. do 1915. r. przy 1. pułku kolejowym, 1. komp. i po poddaniu się Przemyśla Rosjanom zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ustawy z 31. marca 1918. r. L. 128. Dz. p. p., wdraża się na prośbę Marji Duma postępowanie, celem uznania za zmarłego — zaginionego, a jego małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub adwokatowi Drowi Schaufelowi w Rzeszowie, którego ustanawia się obrońcą związku małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym. Jana Dumę wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15. września 1922. r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.
Rzeszów, dnia 22. lutego 1922. 3826

T. 44/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Danyło Pokryszka syn Stefana i Katarzyny, gr. kat., urodzony 26 grudnia 1881 w Słobodzie bolechowskiej tamże zamieszkały, ożeniony 13 lutego 1905 z Fewronią Jusyp, wedle zaprzysiężonych zeznań świadków Pawła Kwycko i Maksyma Charw, jako szeregowiec 9 p. p. austr. odszedł w 1916 roku na front rosyjski i od tego czasu zaginął wszelki ślad o jego życiu. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci przeto wdraża się na prośbę jego żony Fesi Pokryszka w Słobodzie bolechowskiej postępowanie celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub Drowi Bacherowi adwokatowi w Stryju, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego i obrońcą jego węzła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Danyłę Pokryszka wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie sześciu (6) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie Lwowskiej“ rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 30. stycznia 1922. 2611

T. 69/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Onufry Ribun syn Ilka i Zofji, gr. kat., urodzony 19. czerwca 1872 w Lachowicach zarzecznych i tamże zamieszkały, ożeniony z Rozią ur. Jamnycz, wedle zeznań świadków Hryńa Wełykoszyc i Mirona Jamny z zachorował przy końcu 1915 roku na tyfus, poczem został przez wojsko niemieckie wywieziony do szpitala w Dolinie i tam miał wkrótce potem umrzeć. Gdy ponadto od tego czasu zaginął wszelki znak o jego życiu przyjąć należy że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci przeto, wdraża się na prośbę jego żony Rózi Ribun w Lachowicach zarzecznych postępowanie celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub Drowi Drowi Presserowi adwokatowi w Stryju, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego i obrońcą jego węzła małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym. Onufrego Ribuna wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie sześciu (6) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie Lwowskiej“ rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Stryj, dnia 31. stycznia 1922. 3613

T. 59/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Mikołaj Perpeta syn Mikołaja i Anny, gr. kat. urodzony 4. grudnia 1875 w Wołoskiej wsi i tamże zamieszkały, ożeniony 15. czerwca 1905 z Oleną Tutur, wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Michała Ormezowskiego jako żołnierz austrjacki dostał się po upadku Przemyśla do niewoli rosyjskiej, tam w 1915 roku w Turkiestanie w mieście Tamarkand zachorował bardzo ciężko na malarję i oddany został do szpitala, w którym ... tę chorobę umierało dziennie 35 do 40 ludzi. Gdy ponadto od tego czasu zaginął wszelki ślad o jego życiu, przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci przeto wdraża się na prośbę jego żony Oleny z Tuturów Perpeta w Wołoskiej wsi postępowanie celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub Drowi Abdańskiemu adwokatowi w Stryju, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego i obrońcą

jego węzła małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym. Mikołaja Perpetę wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie sześciu (6) miesięcy, licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie Lwowskiej" rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 20. stycznia 1922. 3?27

T. IV. 2/22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Ludwik Gołąb, syn Jana i Anny, urodzony 1888 w Krzywaczce, powiat Myślenice, rolnik tamże, walcząc jako żołnierz 37 pułku obrony krajowej na froncie serbsko-bośniackim zaginął z końcem 1914 roku i odtąd nie ma o jego życiu żadnej wiadomości. Gdy zatem należy przyjąć, że zajdą warunki domniemania z ustawy z 31. marca 1918 r. Nr. 128 Dz. u. p. zarządza się na wniosek Agnieszki Gołąbowej postępowanie, celem uznania osoby wyż wymienionej za zmarłą. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi. Zaginionego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Wadowice, dnia 24. lutego 1922. r. 2810

T. 33/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Bronisława Kulczycka Kołodczak w Bykowie wniosła o uznanie męża Stefana Kulczyckiego Kołodczaka za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni i poświadczenia Zwierzchności gminnej w Bykowie wynika, że Stefan Kulczycki Kołodczak został w roku 1914 powołany do armji au. tr. i służył w twierdzy w Przemyślu. W roku 1915 po upadku twierdzy Przemyskiej dostał się do niewoli rosyjskiej i napisał z z niewoli w r. 1915 jedną kartkę do żony. Od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi przeto domniemanie, że umarł. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Stefana Kulczyckiego Kołodczaka. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi panu drowi Szanserowi, adw. w Samborze wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 3. października 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 3. marca 1922. 3334

T. 393/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Petrunka Terlecka Prokopowicz z Libuchowej wniosła o uznanie męża Michała Terleckiego Prokopowicza za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni i przedłożonego poświadczenia Urzędu gminnego w Libuchowej z 27 grudnia 1921 wynika, że Michał Terlecki Prokopowicz został w roku 1914 powołany do wojska austrjackiego, pełnił służbę przy żandarmerji w Starzawie we wrześniu 1914 r. pod naporem wojsk rosyjskich cofnął się z wojskami austryjackimi i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi przeto domniemanie że zginął. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Michała Terleckiego Prokopowicza. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Arnoldowi Leonowi adw. w Starym Samborze wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1. września 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 29 grudnia 1921. 3335

KURATELE.

L. III. 5/20. Edykt. Uchwałą Sądu powiatowego w Busku z dnia 27. marca 1922 Lcz. L. III. 5/20. pozbawiono całkowicie własnowolności Symę Weingarten córkę Izaka Leiby i Serel Weingartenów z Buska, a to z powodu choroby umysłowej. Izaka Leibę Weingartena ustanawia się kuratorem pozbawionej własnowolności.

Sąd powiatowy.

Busk dnia 27. marca 1922. 3893 1—3

P. 91/22/6. Ogłoszenie pozbawienia własnowolności. Uchwałą Sądu powiatowego w Krakowcu z dnia 5. marca 1922 L. 9/21/5 pozbawiono całkowicie własnowolności Stefana Kowala z Chotyńca, a to z powodu niedołężności umysłu. Kuratorem ustanowiono p. Iwana Sydora naczelnika gminy z Chotyńca.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Krakowiec dnia 23. marca 1922. 3967 1—3

L. III. 2/22/3. Hrynia Było, rolnika z Pyszkowiec, żonatego, ojca 1 dziecka, pozbawia się całkowicie własnowolności z powodu choroby umysłowej. Kuratorem tegoż ustanawia się Olekse Kowalczuka gospodarza w Pyszkowcach.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Buczacz dnia 22 marca 1922. 3990 1—3

LICYTACJE.

E. 243/21/5. Edykt licytacyjny. Dnia 17. maja 1922 godz. 9 zrana odbędzie się w biurze Nr. 6 Sądu tutejszego licytacja 2/48 części realności lwh. 117, 138, 258, 274 i 275 gm. Pyzówka, składających się z parcel ornych, pastwiska, łąk i lasu. Powyższe części realności oceniono łącznie na 964 Mkp. 55 f. Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 644 Mkp. Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w Sądzie tutejszym w biurze Nr. 6. Tukże prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do Sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone. Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu Sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż Sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie Sądu zamieszkałego.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Nowy Targ dnia 5. kwietnia 1922. 4088

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

C. 267/21/1. Edykt. Przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Julji ze Skrzypków Strzękowej i Ludwikowi Skrzypkowi wniesionym został do Sądu powiatowego w Radomyślu wielkim przez Katarzynę ze Skrzypków Gadkową w Łaczkach brzeskich pozew o zniesienie współwłasności. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję na dzień 26. kwietnia 1922 o godz. 9 rano w Sądzie tut. sala Nr. 2. Celem strzeżenia praw Julji ze Skrzypków Strzękowej i Ludwika Skrzypka ustanawia się Pana adw. Dra Erba w Radomyślu wielkim kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie wyż wymienionych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo dopóki oni w Sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Radomyśl wielki dnia 26. września 1921. 3972 1—3

Prez. 1407/18 P. 22. Obwieszczenie. Prezes Sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował dla drugiej zwyczajnej kadencji posiedzeń Trybunału Sądów przysięgłych w Sądzie okręgowym w Złoczowie rozpoczynającej się dnia 15. maja 1922 o godzinie 9 rano przewodniczącym prezesa Sądu okręgowego Antoniego Starkiewicza a zastępcami przewodniczącego wiceprezesa Sądu okręgowego Dra Adama Strawińskiego i Sędziów Sądu okręgowego Antoniego Dręgiewicza, Dra Zygmunta Myśkowa, Bronisława Pańciewicza, Jarosława Baranowskiego, Józefa Samuelowicza, Marjana Schweda i Emila Karaczewskiego.

Prezes Sądu okręgowego.

Złoczów dnia 11. kwietnia 1922. 3980 1—3

C. I. 58/22/1. Edykt. Strona powodowa Andrzej Badowski, rolnik w Batiatyczach, wniosła skargę przeciw stronie pozwanej nieobjętej masie spadkowej po Ewie Kłym, córce Andrucha i niewiadomemu z miejsca pobytu Wasylowi Kłym synowi Andrucha o własność realności lwh. 3337 gm. Batiatycze. Ustna rozprawa wyznaczoną została na 25. kwietnia 1922 o godz. 8 rano biuro Nr. 10. Celem strzeżenia praw powyższych ustanawia się Jana Kowalskiego, wójta w Batiatyczach kuratorem, który ich będzie zastępował na ich koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki masa spadkowa nie zostanie objętą, względnie niewiadomy z miejsca pobytu sam się nie stawi lub pełnomocnika nie ustanowi.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Mosty wielkie dnia 13. marca 1922. 4001

C. II. 149/22/2. Przeciw Jewce Kuźma i Janowi Pokutyckiemu synowi Jana, których życie i miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Olesku przez Danyły Kuźma pozew o zniesienie współwłasności realności przez podział fizyczny zpn. Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 31. maja 1922 godz. 8 rano sala rozpraw Nr. 9. Celem strzeżenia praw nieznanych z życia i miejsca pobytu Jewki Kuźma i Jana Pokutyckiego syna Jana ustanawia się Pana Dra J. Messinga adwokata w Olesku kuratorem. Kurator ten zastępować będzie Jewkę Kuźma i Jana Pokutyckiego syna Jana w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w Sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Olesko dnia 4. kwietnia 1922. 4002

C. I. 97/22/1. Edykt. Przeciw nieobjętej masie spadkowej po Filipie Humeneckim wniesionym został do Sądu powiatowego w Szczercu przez Wasyla Kretkowskiego z Lubiany pozew o uznanie własności whl. 55 gminy Lubiana. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję na dzień 28. kwietnia 1922 godz. 9 rano w biurze Nr. 4. Celem strzeżenia praw nieobjętej masy spadkowej po Filipie Humeneckim ustanawia się Pana Dra Wiktora Ramerta adwokata w Szczercu kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie wyż wymienioną masę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki taż objętą nie zostanie.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Szczerzec dnia 6. kwietnia 1922. 4003

C. I. 120/22/1. Edykt. Strona powodowa Bernard Balin w Zbarażu i tow. wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Meilechowi Glückerowi o uznanie własności i zezwolenie na intabulację realności objętej whl. 1344 gm. Załuże. Andjencją do ustnej rozprawy została znaczona na 31. maja 1922 godz. 9 przed poł. w tym Sądzie biuro Nr. 2. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się p. Dra Józefa Kossera adwokata w Zbarażu kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Zbaraż dnia 10. kwietnia 1922. 4064

C. IV. 24/22/1. Edykt. Strona powodowa Anna z Chiraszów Czykało i Serafina Chirasz, rolniczki w Butynach wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Jackowi Chirasz o zniesienie współwł. realności whl. 1567 Butyny do L. cz. C. IV. 24/22. Audiencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 2. maja 1922 godz. 8 rano w tym Sądzie biuro Nr. 10. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się Andrucha Mykietytę rolnika w Butynach kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Mosty Wielkie 21. marca 1922. 4075

Ns. 19/22. Edykt. W tut. Sądzie znajduje się w przechowaniu wiele rzeczy, pochodzących z czynów karygodnych, do niewiadomych właścicieli należących jakoto: odzież, bielizna, obuwie, pościel, naczynie stołowe i kuchenne, sprzęty domowe, przybory do użytku osobistego itp. Wzywa się właścicieli tych przedmiotów, aby w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej" prawo własności do rzeczy tych wykazali, w przeciwnym bowiem razie Sąd postąpi z tymi przedmiotami po myśli par. 378 i 379 pk.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Podbuż dnia 20. marca 1922. 4080 1—3

SPADKI.

A. IV. 54/21/6. Edykt wzywający nieznanych dziedziców. Julja z Jaworskich 1. śl. Ziwka 2 śl. Wittner, zmarła 21. października 1920 w Żelechowie wielkim, nie pozostawiając ostatniego rozporządzenia. Do spadku po niej oświadczył się pozostały wdowiec Jan Wittner. Sądowi niewiadomo, czy pozostali inni dziedzice. Ustanawia się zatem Jana Wittnera z Żelechowa wielkiego kuratorem spadku. Kto zamierza zgłosić roszczenia do spadku winien o tem donieść temu Sądowi w ciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku. Po upływie tego czasokresu wyda się spadek tym osobom, które wykażą swe prawa.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kamionka Strumiłowa 1. kwietnia 1922. 3965 1—3

A. V. 658/20. Edykt powołania dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym. Sąd powiatowy S. II. we Lwowie O. V. podaje do wiadomości, iż dnia 10. czerwca 1913 zmarła Julja 1 śl. Nowicka 2 śl. Dignas w Batorówce koło Lwowa z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli, którem ustanowiła dziedzicem syna swego Tadeusza Nowickiego. Sąd nie znając pobytu tegoż Tadeusza Nowickiego wzywa go, ażeby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej", zgłosił się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z kuratorem Józefem Niemczykiem dla niego ustanowionym.

Sąd powiatowy S. II. Oddział V.

Lwów dnia 6. kwietnia 1922. 4006 1—3

AMORTYZACJE.

Nc. I. 507/22/3. Edykt. Na prośbę Leona Stankiewicza zarządzono ts. uchwałą z 5. kwietnia 1922 Nc. I. 507/22/2 wdrożenie amortyzacji wierzytelności hipotecznych zaintabulowanych w stanie biernym realności lwh. 56 ks. gr. Wieprz; a) na podstawie wyroku Sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 19. października 1859 l. 8413 w kwocie 314 zlr. 78 ct. w. a. zpn. na rzecz Romualda Gostkowskiego; b) na podstawie wyroku Sądu powiatowego w Andrychowie z dnia 25. kwietnia 1866 l. 768 i cesji z dnia 18. grudnia 1868. w kwocie 317 zlr. 67 i pół ct. w. a. zpn. na rzecz Margaja Alojzego jako cesjonarjusza Macieja Chmury. Wzywa się wszystkich, którzy mogą mieć jaką pretensję do powyższych wierzytelności, aby zgłosili swoje prawa do dnia 1. maja 1923 w tutejszym Sądzie, w przeciwnym bowiem razie, po upływie tego czasokresu, zostanie orzeczona amortyzacja tych wierzytelności na ponowny wniosek proszącego a prawo zastawu dla nich zostanie z księgi gruntowej wykreślone.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Andrychów dnia 5. kwietnia 1922. 3999 1—3

FIRMY.

Firm. 1654. Rg. B. I. 294. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 13. grudnia 1921. 1) Siedziba firmy: Lwów. 2) Brzmienie firmy: „Omnium", Spółka akcyjna dla przemysłu naftowego. 3) Przedmiot przedsiębiorstwa: a) prowadzenie przemysłu naftowego i handel wszystkimi w jego zakres wchodzącymi towarami i wytworami na własny rachunek; b) przedsiebranie wierceń, wierceń próbnych, zakładanie rafinerji nafty oraz innych przemysłów naftowemu służących zakładów i urządzeń, nabywanie uprawnień kopalnianych i nieruchomości celem wydobywania oleju skalnego, gazów i ich spieniężenia; c) zakładanie i popęd fabryk dla wyrabiania beczek, skrzyń, pomp i ogólnie wszystkich dla przemysłu naftowego potrzebnych przedmiotów i narzędzi; d) układanie rurociągów dla tłoczenia obcej nafty, ich popęd, tłoczenie obcej nafty i jej magazynowanie; e) przetwarzanie składników oleju skalnego na wszelkiego rodzaju sztuczne produkty oraz handel wszelkimi produktami przemysłu naftowego i jego wytworami ubocznymi. 4) Czas trwania Spółki nieograniczony. 5) Forma Spółki: Spółka akcyjna oparta na statucie zatwierdzonym postanowieniem Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z daty Warszawa 23.

lipca 1921 Sp. 0.325/753 uchwalonym na Walnem Zgromadzeniu Organizacyjnem dnia 10. października 1921. 6) Kapitał akcyjny wynosi 30,000.000 Mkp. podzielonych na 60.000 sztuk akcji, każda po 500 Mkp. pełno wpłaconych i opiewających na okaziciela. 7) Podpis firmy: następuje w ten sposób, że pod wydrukowanem, pieczęcią wyciśnietem lub przez kogokolwiek wypisanem brzmieniem firmy umieszczą swe podpisy zbiorowo dwaj członkowie Rady zawiadowczej, albo jeden członek Rady zawiadowczej i jeden prokurent. 8) Zarząd Spółki: członkami Rady zawiadowczej wybrani zostali: 1) Jan Kanty Federowicz, Prezydent miasta Krakowa w Krakowie ul. Studencka l. 1. 2) Dr. Ignacy Steinhaus adwokat w Krakowie ul. Kamrelicka l. 9. 3) Józef Mendrochowicz, przemysłowiec we Lwowie II. Sykstuska 30. 4) Józef Kapelusz-Kosecki, przemysłowiec w Krakowie ul. Wolska 8. 5) Herman Horowitz, dyrektor Banku hipotecznego we Lwowie. 6) Dr. Stanisław Biberstein-Starowieyski, właściciel dóbr w Bratkówce. 7) Dr. Edward Nelken, dyrektor Banku Depozytowego we Wiedniu 1. Schottengasse 1. 8) Dr. Aleksander Veith, przemysłowiec we Wiedniu IX. Porzellangasse 29. 9) Dr. Ryszard Lohnstein-Baumfeld, dyrektor firmy Societe francaise de pays Danubiens we Wiedniu. 10) Bernard Goldschmied, przemysłowiec we Wiedniu IX. Schlickgasse 4. 9) Ogłoszenia Spółki: Obwieszczone będą w „Monitorze Polskim“ w Warszawie, w dzienniku „Gazeta Wieczorna“ we Lwowie i w dzienniku „Czas“ w Krakowie. 10) Prokurzystą ustanowiono Dra Fryderyka Mendrochowicza, adwokata we Lwowie ul. Sykstuska l. 30.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów dnia 10. grudnia 1921. 2219

Firm. 136 21. Spółdziel. F. I. N. 27. Вписано в реєстрі для співділень як наслідує Селяньска Кооператива зареєстрована співдільня з обмеженою порукою в Хмелеві. Предметом підприємства тої співдільні є: 1) Провадити торговлю предметами першої потреби домашнього і рільничого господарства і уладжувати для них склади, лише для своїх членів і в їх хосен. 2) Перетворювати продукти господарскі лише своїх членів і в їх хосен. 3) Приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем тільки від своїх членів і уділювати позичок тільки своїм членам для піднесеня господарства, промислу і торговлї. 4) Ширити ідеї кооперативізму (співділень) відчитами, уряджованем бібліотек та вистав. 5) Діяльність кооперативи (співдільні) обмежуєсь лиш до своїх членів з виключенєм всяких інтересів в хосен осіб, що не є членами кооперативи (співдільні) (§. 45 зак. з 25/10. 1896 В. з д. і артикули 7. розпорядженя Мін. скарбу з 18. мая 1897 Ч. 124. В. з. д.) Один уділ члена виносить 100 М п. котрий має бути вплаченим готівкою при підписаню заяви приступленя. Кождий член співдільні може мати більше число уділів. По вплаті першого уділу, дальші мають бути вплачені найдальше до 6 місяців від дня підписаня, що до них заяви. Членами дирекції вибрано на загальних зборах дня 5. червня 1921 відбутих: 1) Микиту Довимука господара в Хмелевій справником, 2) Онуфрія Харука господара в Хмелевій касієром, 3) Проця Лаврова господара в Хмелевій книговодцем. а) Час тревання співдільні є необмежений. б) Оголошеня співдільні доконувані будуть на таблици в люкали співдільні а крім того про загальні збори в одним українськім щоденнику у Львові. ц) Обрахунковим роком є рік календарский. д) Дирекція співдільні складає ся з трох членів які фірму співдільні підписувати будуть в сей спосіб, що до фірми співдільні долучать свої імена і назвиска. е) Члени дирекции в своей діяльности є необмеженими, ф) Заступників дирекції статут не предвиджує, г) Ліквідація переводить ся в спосіб законом о співдільнях унормованим. Дата вписy 29. серпня 1921.

Суд окружний яко торг. Відділ II.
Коломия. дня 24. серпня 1921. 2344

Firm. 65/19. Stow. VI. 51. Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня. Належит вписати до реєстру зарobкових і господарских стоваришень. Осідок стоваришеня: Громада Микулинці коло Снятина фірма звучит „Народний Дім“ стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою в Микулинцях. Дата статуту: 26. лютого 1919. Предмет підприємства: Сполученє господарских сил своїх членів для їх добробиту. До переведеня своєї цїли буде стоваришенє: а) Купувати, арендувати і наймати ґрунти і будинкі в цїли веденя спільного господарства, спільними силами членів і лише своїх членів і лише в їх хосен. б) Будувати і набувату доми мешкальні лише для своїх членів і лише в їх хосен. в) Уряджувати склади (маґазини) знарядів господарських, навозів, збіжа, насіня і інших земленлодів лише для своїх членів та лише в їх хосен г) Продавати лишедля своїх членів і лише в їх хосен торговлю средствами поживи, алькоголїчними і неалькоголїчними напоями, та предметами потрібними для особистих потреб, а також для домашного і рільничого господарства та для ремесла і промислу лише своїх членів. ґ) Займати ся перетворюванем продуктів господарських лише своїх членів і продажю продуктів та плодів господарських (збіжа, худоби і. т. д.) лише своїх членів і лише в їх лобен. д) Набувати і удержувати знаряди господарськи і віддавати їх до ужитку в господарстві лише своїх членів і лише в їх хосен через наєм. е) Уряджувати лише для своїх членів і лише в їх хосен млини до меленя збіжа своїх членів. ж) Виробляти силами своїх членів знаряди, знадоби і всіляки предмети потрібні так для особистого ужитку як і для домашного рільничого господарства а також для ремесла і промислу лише своїх членів і лише в їх хосен. з) Приймати капітали до обороту за умовленим опроцентованем в хосен своїх членів. і) Удїляти лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє їх господарства або промислу. Час тревання: необмежений. Дирекция складає ся з трех членів. Директорами вибрані Онуфрей Романюк, Антоний Чікіль і Василь Марган селяне в Микулинцях. Підпис фірми: фірму Товариства підписуютя два члени Дирекциі. Оголошеня Товариства будут наміщувані на призначеній на се таблии на люкали стоваришеня або в однім з часописей, яку означить Надзираюча Рада. Удїл члена виносит десять корон і мусит бути вплачений відразу при принятю в члени Товариства. Одвічальність за зобовязаня стоваришеня кромі уділом також дальшою квотою до двоіразової висоти заявленого уділу. Дата впису: 15. вересня 1921.

Суд окружний яко торговельний Відділ II.
Коломия, дня 17. мая 1919. 2337

Firm. 1427. Stow. VII. 202. Wpis firmy spółdzielni. Do rejestru wpisano dnia 17. października 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Spółdzielnia bankowa Agraria we Lwowie z ogr. odpow. Przedmiot przedsiębiorstwa: Nabywanie i sprzedawanie zboża, nasienia i innych produktów rolniczych, maszyn rolniczych i innych towarów, udzielanie członkom zaliczek na weksle i skrypta dłużne, przyjmowanie wkładek i wykonywanie zleceń giełdowych i bankowych dla członków. Czas trwania nieograniczony. Odpowiedzialność za zobowiązania spółdzielni zdeklarowanymi udziałami i ponadto jeszcze dalszą kwotę odpowiadającą wysokości podwójnej zdeklarowanych udziałów. Wysokość udziału 5.000 Mkp. wpłaty na pierwszy udział muszą być natychmiast w całości uskutecznione, odnośnie do dalszych udziałów masi połowa zdeklarowanych udziałów wpłacona w chwili podpisania deklaracji, reszta zaś najdalej do 6 miesięcy. Skład zarządu: dwóch członków pełnoletnich wybieranych przez Walne zgromadzenie na przeciąg 6 lat, a na wypadek śmierci lub przeszkody jednego członka zarządu powierzy Rada nadzorcza jednemu z członków Spółdzielni, czasowe zastępowanie członka zarządu aż do najbliższego Walnego zgromadzenia. Zastepstwo na zewnątrz: Pod firmą Spółdzielni umieszczą obaj członkowie zarządu swoje własnoręczne podpisy. Ogłoszenia: Nastąpią w „Gazecie Lwowskiej“, ewentualnie w piśmie przeznaczonem przez Radę spółdzielczą do ogłoszeń rejestrowanych, a to aż do czasu dokonania odpowiedniej zmiany statutu. Rok rachunkowy kończy się 31. grudnia każdego roku kalendarzowego. Likwidacja przeprowadzona zostaje wedle przepisów ustawy, a pozostały przy likwidacji majątek przeznaczony będzie na cele użyteczności publicznej. Zarządcy wybrani na Walnem zgromadzeniu dnia 8. października 1921 Benjamin Festing i Izak Bergman we Lwowie, którzy obaj łącznie firmę spółdzielni podpisywać będą w ten sposób, że pod firmą spółdzielni umieszczą obydwaj zarządcy swoje własnoręczne podpisy. Rada nadzorcza składa się z trzech członków.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów dnia 15. października 1921. 2220

Firm. 1293. Rg. B. I. 84. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30. listopada 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy po polsku: Gafota, lwowska fabryka obuwia, spółka akc. Zmiany: Kapitał zakładowy dotąd w kwocie 500,000 kor. tj. 350.000 Mkp. Uchwałą Walnego zgromadzenia akcjonarjuszy z dnia 25. listopada 1919, zatwierdzonego postanowieniem Min. Przemysłu i Handlu z 27. września 1920 P. P. 984 postanowiono podwyższyć kapitał akcyjny o kwotę 1,400.000 Mkp., t. j. do wysokości 1,750.000 Mkp. drogą emisji 10.000 sztuk nowych gotówką pełnowpłaconych i na okaziciela opiewających akcji po 140 Mkp. każda. Następnie uchwałą Walnego zgromadzenia akc. z dnia 10. marca 1921 zatwierdzoną postanowlenia Min. Przemysłu i Handlu z 20. kwietnia 1921 P. P. 238 postanowiono podwyższenie kapitału akcyjnego o 5,250.000 Mkp., t. j. do wysokości 7,000.000 Mkp. drogą emisji 37.500 sztuk nowych na okaziciela opiewających akcji po 140 Mkp. Członkami Rady zawiadowczej wybrano p. Dra Zdzisława Słuszkiewicza, dyrektora Banku przemysłowego, Dra Feliksa Merunowicza dyrektora pol. Banku przemysłowego i Dra Wojciecha Dziedzica adw. we Lwowie. Prokurę udzielono Kazimierzowi Moszczeńskiemu we Lwowie dyrektorowi tejże spółki.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 18. listopada 1921. 2234

Firm. 1712/21. Rg. C. II. 123. Wykreślono z rejestru firm spółkowych dnia 16. grudnia 1921: Siedziba firmy: Lwów, ul. Pańska 25. Brzmienie firmy: Związkowe Zakłady gazu ziemnego i gazoliny, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji. Wskutek ukończenia postępowania likwidacyjnego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Lwów dnia 16 grudnia 1921. 2221

Firm. 335. Rg. B. I. 136. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 16. kwietnia 1921. Siedziba firmy Warszawa siedziba oddziału Lwów. Brzmienie firmy: Bank dla handlu i przemysłu w Warszawie, oddział we Lwowie. Zmiany: Ustąpili: członek Zarządu Banku dla handlu i przemysłu w Warszawie dr. Kazimierz Krechowiecki. Członek Zarządu oddziału lwowskiego Stefan Ferenz oraz prokurenci lwowskiego oddziału Bernard Ziff i Henryk Kępiński. Wicedyrektorami lwowskiego oddziału zamianowano Dra Brunona Pokornego i Juljusza Weinberga, obu we Lwowie. Prokurę dla lwowskiego oddziału udzielono Ottonowi Tomaszewskiemu we Lwowie.

Sad okręgowy cywilny, Oddział IV.
Lwów dnia 22. marca 1921. 2228

Firm. 256. Rg. A. II. 340. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm spółkowycr. Do rejestru wpisano dnia 20. kwietnia 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Dr. Kolnik i Ska. Następujące zmiany: Jawny spólnik Benzion Laszczower wystąpił ze spółki, a w jego miejsce wstąpił jako jawny spólnik Dr. Leon Bardler we Lwowie Czarneckiego 3.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów dnia 30 marca 1921. 2217

Firm. 1485. Rg. A. III. 135. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 20. listopada 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Odlewarnia metali i warsztaty mechaniczne Młot L. Niemczycki, Ska w Kleparowie. Zmiany: Spólnik Wolf Nierenberg i Jankiel Benzienberg wystąpili.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 3. listopada 1921 2230

Firm. 320. Rg. C. IV. 152. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 18. maja 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Koncern naftowy Dąbrowa, spółka z ogr. por. Zmiany: Prokurę udzielono Emanuelowi Goldbergowi we Lwowie ulica Krasickich 18a.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział IV.
Lwów dnia 8. kwietnia 1921. 227[illegible]

LICYTACJA!

Dnia 2. maja 1922 o godz. 9 rano odbędzie się w magazynach kolejowych tut. gł. dworca publiczny przetarg rzeczy znalezionych. 4091

Kol. Urząd Ruchu we Lwowie.

Uchwałą Walnego Zgromadzenia członków Spółki „Polskie Wydawnictwo Placówka“ spółka z ogr. odpowiedzialnością z dnia 12. marca 1922 postanowiono likwidację spółki z tem, że jedynym likwidatorem spółki ustanowiono Dra Rudolfa Ostermana, we Lwowie, Senatorska 6. Wzywa się wierzycieli by do 3 miesięcy zgłosili swe pretensje do rąk likwidatora.

XXVIII. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“ у Львові

відбудуть ся у второк 23. н. ст. мая 1922 о 10 год. рано у власній салі Товариства у Львові (при вул. Руській ч. 20).

З слідуючим денним порядком:

1. Відчитанне протоколу XXVII Загальних Зборів з 26 мая 1921.
2. Звіт Дирекції і Надзираючої Ради і замкнення рахунків за XXIX адмін. рік (1921).
3. Звіт ревізійної Комісії і уділенне абсолюторії Дирекції за XXIX адмін. рік (1921).
4. Внесення Надзираючої Ради: а) в справі дальшого дотовання резервового фонду; б) в справі розділу надвижки за 1921 р. в сумі 649.670 м.
5. Вибори: а) 6 членів Надзираючої Ради на 6 літ (§ 36. стат.), б) 5 заступників членів Надзираючої Ради на 1 рік (§ 36. стат.), в) 3 членів ревізійної Комісії і 1 заступника на 1 рік (§ 19. стат.).
6. Інтерпеляції членів.

Президент:
Роман Сосновський.

Ogłoszenie. Stosownie do postanowienia art. 76 ust. 4 ustawy o spółdzielniach z dnia 29. X. 1920 Nr. 111 poz. 733 dz. u. R. P. ogłasza się niniejszem, że BANK ZALICZKOWY we Lwowie, stowarzyszenie zarej. z ogr. poręką (Lwów ul. Hetmańska l. 10) przeszedł z dniem 1. lipca 1920 w stan likwidacji, a to wskutek przejęcia z tymże dniem wszystkich jego aktywów i pasywów przez BANK DYSKONTOWY S. A. we Lwowie, ul. Hetmańska l. 10. Wzywa się przeto wierzycieli Banku Zaliczkowego we Lwowie, stowarzyszenia zarej. z ogr. poręką w likwidacji, by najpóźniej do roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego wezwania w „Gazecie Lwowskiej“ zgłosili swe roszczenia do stowarzyszenia, a to pod rygorem art. 80 ust. 4 cyt. ustawy, iż w razie późniejszego zgłoszenia będą mogli dochodzić swoich roszczeń jedynie na tym majątku stowarzyszenia, który wówczas jeszcze będzie nierozdzielony. We Lwowie. BANK ZALICZKOWY we Lwowie, stow. zarej. z ogr. poręką w likwidacji. **W. Terenkoczy** mp. **G. Roszczyński** mp. 3845

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA. Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Rossowski.
Z Drukarni Polskiej, pod zarz. J. Raczyńskiego, Lwów, Chorążczyzna 3t.